

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1897	Τῆς ἀγ. μεγαλομ. Κυριακῆς (Γαλ. 3,23 - 4,5) Τρίτη 7 Ἰουλίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες

«Ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι» (Γαλ. 4,3)

Καταλάβατε τίποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια ποὺ εἶπαμε; «Ὅτε ἦμεν νήπιοι», λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος – τὸν ἀκούσατε. Σήμερα εἶνε τῆς ἀγίας Κυριακῆς τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ διαβάζεται ὁ ἀπόστολος αὐτός: «Ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα δεδουλωμένοι...» (Γαλ. 4,3). Τί καταλάβαμε; Γι' αὐτὸ παρακαλῶ νὰ προσέξουμε ἐδῶ.

Λέμε, ἀγαπητοί μου, καὶ ὄχι ἀπλῶς λέμε ἀλλὰ καὶ καυχώμαστε, ὅτι ἡ πίστι μας εἶνε ἡ πιὸ ὠραία στὸν κόσμο, εἶνε ἡ ἀληθινὴ πίστις· καὶ κατηγοροῦμε τοὺς ἄλλους ποὺ δὲν ἔχουν τὴ δική μας πίστι. Ἄλλ' ἄραγε φτάνει αὐτό, τὸ νὰ καυχώμαστε γιὰ τὴν πίστι αὐτή; Τὸ ὅτι ἡ πίστι μας εἶνε ἡ μόνη ἀληθινὴ δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία· ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ ἐξετάσουμε εἶνε, ἐὰν ἐμεῖς εἶμαστε πραγματικοὶ Χριστιανοί. **Εἶμαστε πραγματικοὶ Χριστιανοί;** εἶμαστε ἐκεῖνο ποὺ φαινόμαστε; Ἐὰν ἐξετάσουμε τὸν ἑαυτό μας, τὴν κοινωνία μας, θὰ δοῦμε ὅτι ἡ πίστι δὲν μᾶς ἔχει ἀγγίξει πολὺ· τὸ νερὸ ὅταν βαπτισθήκαμε δὲν πέρασε πιὸ βαθειά, μόνο τὸ πετοῖ μας ἔβρεξε – ἀκοῦτε τί σᾶς λέω;

Βαπτισθήκαμε ὅλοι μικροί, ἐνῶ στὰ παλιὰ τὰ χρόνια βαπτίζονταν μεγάλοι (17, 18, 20 χρονῶν) καὶ κλαίγανε, μέσ' στὴν κολυμβήθρα ἔπεφταν τὰ δάκρυά τους. Ἐκεῖνοι ἦταν πραγματικοὶ Χριστιανοί. Τώρα; Νὰ μὴν περιγράψουμε πῶς γίνεται τὸ βάπτισμα... Δὲν σέβονται τὸ μυστήριον οὔτε ἡ μάνα κι ὁ πατέρας οὔτε ἡ κουμπάρα κι ὁ κουμπάρος οὔτε οἱ καλεσμένοι· μιὰ κωμωδία ἔγινε ἡ τελετή. Γι' αὐτὸ λέω, ὅτι ἡ πίστι δὲν προχώρησε βαθύτερα μέσα μας· ἐξωτερικὰ μόνο φαινόμαστε Χριστιανοί, ἀλλὰ **Χριστιανοὶ δὲν εἶμαστε**. Ξέρετε πῶς μοιάζουμε; σὰν μιὰ σφαῖρα ποὺ φαίνεται ὅτι εἶνε ὅλη χρυσάφι, ἀλλ' ἅμα ξύσης μὲ τὸ νύχι σου τὴν ἐπιφάνειά της, θὰ δῆς ὅτι τὸ χρυσάφι εἶνε σὰν τσιγαρόχαρτο, εἶνε ἀπλῶς ἓνα ἐπίχρισμα· κάτω ἀπ' αὐτὸ εἶνε σκουριὰ καὶ μολύβι.

Αὐτοὶ εἶμαστε. Ἡ πίστι ποὺ ἔχουμε δὲν εἶνε καθαρὸ ἀλεύρι· εἶνε **ἀλεύρι ἀνακατεμένο μὲ πολλὰ πίτουρα**, καὶ πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ κόσκινο. «Πιστεύω», λέμε στὴν ἐκκλησία. Ναί, ἀλλὰ γιὰ νὰ δοῦμε τί εἶνε αὐτὸ τὸ «πιστεύω»; Ἄν πάρῃς κρησάρα, ὅπως ἡ νοικοκυρὰ ποὺ κοσκινίζει τὸ ἀλεύρι, καὶ ἐξετάσουμε τὴν πίστι μας, θὰ δοῦμε ὅτι δὲν εἶνε καθαρὴ· εἶνε ἀνακατεμένη μὲ «**στοιχεῖα τοῦ κόσμου**», ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος σήμερα (Γαλ. 4,3), μὲ ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις ποὺ δὲν συμφωνοῦν μὲ τὴν πίστι μας.

***

Δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου, πίσω ἀπὸ τὴν πίστι μας ὑπάρχει μιὰ ὀλόκληρη **εἰδωλολατρία** μὲ πλῆθος προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες. Αὐτὰ ποὺ εἶπα εἶνε λίγο ἀόριστα. Θέλετε παραδείγματα; Ἄς τὰ κάνουμε λοιπὸν συγκεκριμένα.

- Εἶνε λόγου χάριν **ἡμέρα Τρίτη**; ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ξεκινοῦν γιὰ δουλειά. Ἐνῶ ὅλες οἱ μέρες εἶνε τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ θεωροῦν τὴν Τρίτη ὡς ἡμέρα ἀποφράδα, κατηραμένη. Ἄκόμα καὶ ἐφημερίδες ἔγραψαν, ὅτι ἀνώτατος ἀξιωματοῦχος τὴν Τρίτη δὲν ὑπέγραφε διτατάγματα! Φαντάσου λοιπὸν μιὰ πρόληψι, ποὺ ὑπάρχει ὄχι μόνο σὲ κατώτερα στρώματα ἀλλὰ καὶ στοὺς μεγάλους. Τρίτη, σοῦ λέει, δουλειὰ δὲν γίνεται. Ἄν ὑπάρχη μιὰ ἡμέρα ποὺ ἔπρεπε νὰ σταματοῦν οἱ δουλειές κι ὅλα νὰ ἔνε νεκρὰ γιὰ νὰ μαζεῦωνται ὅλοι στὴν ἐκκλησία, αὐτὴ εἶνε ἡ Κυριακή. Ἐνῶ λοιπὸν τὴν Κυριακὴ τοὺς βλέπεις καὶ παίρνουν τ' ἅμαξι καὶ τρέχουν δεξιὰ κι ἀριστερὰ γιὰ μπάνια, τὴν Τρίτη τὸ θεωροῦν κατὰρα νὰ κάνουν ὅ,τιδήποτε· οὔτε ἀρραβῶνα κάνουν, οὔτε γάμο, οὔτε τίποτε ἄλλο. Ποῦ τὸ βρῆκαν αὐτὸ γραμμένο; Εἶνε μιὰ πρόληψις.
- Θέλετε ἄλλο; Ὁ ἓνας παρατηρεῖ τίς ἡμέρες, ὁ ἄλλος παρατηρεῖ τὰ **νούμερα**. Τὸν κάλεσαν π.χ. σὲ τραπέζι; μετράει πόσοι εἶνε οἱ καλεσμένοι· ἓνας, δύο, τρεῖς, τέσσερις, ...δῶδεκα, δεκατρεῖς; ὦ, δεκατρεῖς; κᾶηκα! λέει, καὶ φεύγει.

Νομίζει ότι, αν καθίσουν στο τραπέζι δεκατρείς, θα πλησιάσει ο χάρος. Πού το βρήκε αυτό;

● Ό άλλος τί παρατηρεί; τους **μῆνες**. Εἶνε Μάιος; δὲν παντρεύεται. Εἶνε Αὐγούστος; σὲ κάτι νησιά, ὅταν πλησιάζει ἡ Μεταμόρφωσις, δὲν πλένουν ρούχα στὰ ρέματα· νομίζουν, ὅτι θὰ βγοῦν οἱ ὄριμες ἀπὸ τὰ νερὰ καὶ θὰ τοὺς κάψουν τὰ ρούχα. Νὰ ποιά εἶνε ἡ πίστι τους.

● Ἄν πᾶτε σὲ βλαχοχώρια, θὰ δῆτε ἄλλες δεισιδαιμονίες. Σφάζουν τὸ ἀρνὶ κι ἀφοῦ τὸ ψήσουν στὴ σούβλα, βγάζουν τὴν **ὠμοπλάτη**, καὶ τὴν παρατηροῦν μὲ μεγάλη προσοχή· ὁ παπᾶς δὲν στέκεται μὲ τόση εὐλάβεια μπροστὰ στὸ δισκοπότηρο. Νὰ τοὺς δῆτε –ἐγὼ τοὺς εἶδα πάνω στὰ ψηλὰ βουνά– πῶς σταματοῦν ὅλοι καὶ ὁ πιὸ γέρος, κρατώντας τὴ γκλίτσα, παρατηρεῖ τὴν ὠμοπλάτη τοῦ ζώου, κι ἀπὸ τίς σκιὲς ποὺ βλέπει λέει ὅτι θὰ γίνῃ κακὸ μαντάτο, θὰ γίνῃ ἐτοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Πιστεύουν στὰ κόκκαλα, δὲν πιστεύουν στὸ Χριστό.

● Πῆγα σ' ἓνα ἄλλο χωριό. Καὶ μόλις μπῆκα σ' ἓνα σπίτι, ἤρθε σὲ διπλανὸ δέντρο καὶ λάλησε μιὰ **κουκουβάγια**. Καὶ τότε ἄρχισαν νὰ κλαῖνε λέγοντας· Ἄφοῦ ἤρθε τὸ κλαψοπούλι, κάποιος θὰ πεθάνῃ στὴ γειτονιά ἢ στὸ σπίτι...

● Καὶ μόνο στὰ χωριά; Σὲ καταστήματα καὶ αὐτοκίνητα τῶν πόλεων θὰ δῆς, ἀντὶ τὸ σταυρό, νὰ ἔχουν κρεμασμένο ἓνα **πέταλο**. Στὸ πέταλο πιστεύουν, ὅχι στὸν Ἑσταυρωμένο. Κ' ὕστερα σοῦ λέει, Ἐγὼ εἶμαι Χριστιανός.

● Καὶ ὄχι μόνο οἱ ἀγράμματοι ἀλλὰ καὶ πολλοὶ γραμματισμένοι. Ἄκουσα δικηγόρο νὰ λέῃ· Ἄμα ὁ ἄνθρωπος βγῆ τὸ πρωὶ ἀπ' τὸ σπίτι καὶ στὸ δρόμο συναντήσῃ –μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴ φράσι– μιὰ **πόρνη**, εἶνε γούρι· ἂν συναντήσῃ **παπᾶ**, εἶνε κακὸ συναπάντημα... Ἐρωτῶ, εἶνε αὐτὰ χριστιανικά, αὐτὰ λέει τὸ Εὐαγγέλιο;

● Βλέπετε ἄλλους ν' ἀνάβουν **φωτιές** στὶς **24 Ἰουνίου** καὶ μικροὶ - μεγάλοι πηδοῦν τίς φωτιές γιὰ τὸ καλὸ λέει τοῦ χρόνου. Αὐτὰ εἶνε εἰδωλολατρικὰ κατάλοιπα, δὲν ἔχουν καμμία θέσι μέσα στὴ χριστιανοσύνη μας.

● Ἐφημερίδες πληρώνουν μάγους καὶ δημοσιεύουν **ὠροσκόπια**, γιὰ νὰ δοῦν λέει ἀπὸ τὰ ζώδια τί θὰ συμβῆ στὸν καθένα· ἐξαρτοῦν δηλαδὴ τὴ ζωὴ τους ἀπὸ τὸ μῆνα ποὺ γεννήθηκαν.

● Πολλοὶ τέλος πηγαίνουν νύχτα - μεσάνυχτα σὲ **μάγους** ἢ **μάγισσες**, κι ὅταν πεθάνῃ κάποιος δικός τους δὲν ἔρχονται στὴν Ἐκκλησιὰ νὰ παρηγορηθοῦν, ἀλλὰ τρέχουν στὰ **μέντιουμ**, νὰ μάθουν τί γίνεται ὁ ἄνθρωπός τους.

* * *

“Ὅλα αὐτὰ τί δείχνουν, ἀγαπητοί μου; ὅτι δὲν ἔχουμε καθαρὴ πίστι· δὲν ἔχουμε καθαρὸ

τὸ ἀλεύρι μας νὰ φτειάξουμε πρόσφορο· μέσα στὸ καθαρὸ ἀλεύρι, τὴ φαρίνα ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Χριστός, ἐμεῖς ρίξαμε **σκουπίδια** διάφορα καὶ κάναμε ἓνα χαρμάνι, ποὺ φαίνεται πῶς εἶνε Ὁρθοδοξία μὰ δὲν εἶνε· εἶνε πρόληψις, δεισιδαιμονία, εἰδωλολατρία. Ἐναντίον κάτι τέτοιων Χριστιανῶν, ποὺ ἀνακάτεψαν τὴ θρησκεία μας μὲ τὰ διάφορα *«στοιχεῖα τοῦ κόσμου»*, διαμαρτύρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Πῶς καταντήσαμε ἔτσι! Δὲν εἶνε **ντροπή**, κοτζᾶμ καταστηματοάρχης, νὰ μοῦ ἔχῃ κρεμασμένο ἓνα πέταλο; Πῆγα μιὰ μέρα νὰ ξεκρεμάσω ἓνα πέταλο καὶ μόνο ποὺ δὲ μὲ σκότωσαν. Βάλε, βρέ, ἓνα σταυρό! Τίποτα· αὐτὸς βάζει πέταλο. Δὲν εἶνε ντροπή, ἐσὺ ὁ ἄλλος, νὰ θεωρῆς γούρι τὸ νὰ συναντήσῃς μιὰ πόρνη; Δὲν εἶνε ντροπή, ἐσὺ ὁ μορφωμένος, ὅταν συναντᾷς παπᾶ νὰ κάνῃς αἰσχρὴ χειρονομία; Δὲν εἶνε ντροπή, ἐσὺ ὁ ἄλλος, νὰ κάθεσαι νὰ μετρᾷς τοὺς ἀνθρώπους, μήπως εἶνε δεκατρείς; καὶ μέσα στὰ βαγόνια νὰ μὴν κάθεσαι κανεὶς στὸ 13; Ντροπή εἶνε νὰ πιστεύουν σήμερα μικροὶ - μεγάλοι, δεξιοὶ - ἀριστεροὶ, σὲ τέτοιες προλήψεις.

Ποιά εἶνε ἡ αἰτία; Εἶνε πολλὲς οἱ αἰτίες. Φταίει ὅτι στὰ σπίτια μας **δὲν ἀνοίγουμε τὸ Εὐαγγέλιο**, δὲν κάνουμε προσευχή, φύγαμε ἀπ' τὸ Θεό. Δεῖτε μου ἓνα σπίτι ποὺ νὰ διαβάζουν Εὐαγγέλιο. Ἄν ὑπάρχει, ἀποκαλύπτομαι μπροστὰ τους. Γιατί δὲν διαβάζεις Εὐαγγέλιο; –Ἄ ἐγὼ, παπούλη, λέει, διαβάζω τὴν Ἁγία Ἐπιστολή... Ποιά Ἁγία Ἐπιστολή, ἀγαπητέ μου; Ἡ ἀληθινὴ Ἐπιστολή τοῦ Θεοῦ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο, οἱ ἐπιστολὲς τῆς Καινῆς Διαθήκης. Αὐτὰ νὰ διαβάσῃς, ν' ἀνοίξουν τα μάτια σου, νὰ δῆς ποιά εἶνε ἡ πίστι μας, ποὺ γέννησε ἥρωες καὶ μάρτυρες.

Τώρα ἐμεῖς μοιάζουμε σὰν κάτι μικρὰ παιδιὰ ποὺ τὰ φοβίζονται μὲ τὸ μπαμπούλα καὶ τρέμουν. Ἔτσι **τρέμουμε** ἢ τὸν ἀριθμὸ 13 ἢ τὸ λάλημα τῆς κουκουβάγιας κ.τ.λ.. Συνάντησα μιὰ νιόπαντρη δασκάλα, μορφωμένη, καὶ ἔτρεμε σὰν τὸ λαγὸ γιὰ τὴν ἔκαναν μάγια. –Γιατί τρέμεις; λέω· ὁ Χριστὸς ἤρθε στὸν κόσμον καὶ ἔσπασε τὸ κεφάλι τοῦ διαβόλου.

Τί πρέπει νὰ κάνουμε. Νὰ μελετοῦμε τὸ Εὐαγγέλιο, νὰ τὸ διδάσκουμε στὰ παιδιά μας, νὰ πιστεύουμε στὸ Χριστό, νὰ κοινωνοῦμε τὰ ἄχραντα μυστήρια, καὶ τότε, μὲ ὄπλο τὸ σταυρό, δὲν θὰ φοβώμαστε τίποτα· ὅλοι οἱ δαίμονες νὰ βγοῦνε, θὰ τοὺς νικήσουμε. Ὅταν πιστεύῃς στὸ Χριστό, δὲν θὰ φοβᾶσαι· θὰ ἔχῃς ἐμπιστοσύνη καὶ θὰ λὲς αὐτὸ ποὺ ἀκοῦμε στὴν ἐκκλησιὰ· *«Ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα»* (θ. Λεῖτ.)· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**